

OKÉNKO DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Tak je to tu znovu – vždy když píšeme o naší školičce do svojšínského zpravodaje, uvědomujeme si, jak ten čas pádí. Již celý rok (od listopadu 2018) jsme v novém prostředí opravené budovy mateřské školy. Interiéry umožňují umístit větší počet dětí, jelikož kapacita školky byla navýšena na dvacet čtyři přijatých dětí. V září letošního školního roku jich bylo přijato dvacet jedna, čímž kapacita nebyla naplněna. Mateřská škola zůstala v právnickém subjektu spolu se základní školou. Ředitelkou i nadále zůstává Mgr. Marie Hackerová. O malé ratolesti se starají dvě učitelky – Ivana Klepsová a Irena Martínková. Místo kuchařky, uklízečky a zároveň pomocné síly pro učitelku zastává Marta Panušková.

I letos jsme se snažili o to, aby byly děti ve školce spokojené. Prožívaly příjemné, zajímavé dny a odnášely si domů spoustu radostných zážitků. Snažíme se připravit pro děti zajímavé akce jako například návštěva pana Radka Jareše se „středou“ Jindřichem Joo a jejich papoušky. Do školky za námi přijeli až z Litvínova. S sebou si přivezli velké i malé papoušky, kteří se nám předvedli v celé své kráse. Více informací na jiném místě zpravodaje.

Letošní teplý slunečný podzim jsme využili k aktivitám, při kterých děti trávily velkou část dopoledne venku.

ZAHRÁLI JSME SI STAROU ZNÁMOU „STOPOVAČKU“

Po svačce se děti rozdělily do dvou skupin. První skupina dostala křídly, krepákové proužky a poklad (v podobě sladkostí), který byl třeba v závěru hry najít. Děti vyrazily směrem k fotbalovému hřišti. Cestu pro druhou skupinu značily nejen křídou, fáborky, ale používaly také přírodniny (např. šišky, kamínky, listy, klacíky). Co by to bylo za stopovačku, kdyby chyběly úkoly skryté na tajných místech. Celkem děti připravily pro své kamarády pět zajímavých úkolů a skrytí.

Využily například dutinu stromu, hromadu kamínků, mech atd. I když se občas stalo, že se obě skupiny téměř setkaly, nakonec se vše podařilo a první z nich úspěšně dorazila do plánovaného cíle. V lese u fotbalového hřiště se děti ukryly. Poslední úkol zněl „hleďte nás“. Z tajného úkrytu děti pozorovaly, jak se kamarádi blíží a nemohou je najít. Po chvíli se ozvalo „tamhle jsou“. Společně jsme rozbílili poklad a smlsli si na dobrotách. Byl čas

